

แนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ  
(ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ\*

GUIDELINES FOR THE DEVELOPMENT OF COFFEE SHOP MANAGEMENT TOWARDS  
GOVERNMENT ASSISTANCE MEASURES OF ENTREPRENEURS (COFFEE SHOPS)  
IN CHAIYAPHUM MUNICIPALITY CHAIYAPHUM PROVINCE

ธันนรพี นัธยา<sup>1</sup>, สมปอง สุวรรณภูมา<sup>2</sup>, ณัฐดนัย แก้วโพนงาม<sup>3</sup>  
Thananphim Natthayai<sup>1</sup>, Sompong Suwanphuma<sup>2</sup>, Nutdanai Kaewponngam<sup>3</sup>  
มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ<sup>1,2,3</sup>  
Chaiyaphum Rajaphat University, Thailand.<sup>1,2,3</sup>  
Email : mauree\_fon@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษามาตรการช่วยเหลือของภาครัฐจากผลกระทบโควิด-19 ของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ และ 3) เพื่อหาแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ เป็นการวิจัยเชิงผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จำนวน 286 คน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลภาครัฐ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลจากเจ้าหน้าที่รัฐและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง จำนวน 10 คน มาใช้หาข้อมูลในการสัมภาษณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ โดยใช้วิธีการคัดเลือกตัวแปรแบบเป็นลำดับขั้นและการพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า 1) มาตรการช่วยเหลือของภาครัฐจากผลกระทบโควิด-19 ของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ตัวแปรตาม โดยรวมทุกด้าน พบว่า มาตรการช่วยเหลือของ ภาครัฐจากผลกระทบโควิด-19 ของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) อยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านมาตรการนโยบายดูแลควบคุมราคาสินค้าและวัตถุดิบ ด้านมาตรการความช่วยเหลือจากภาครัฐ และด้านมาตรการบริหารจัดการต้นทุน ตามลำดับ 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ โดยรวมทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ( $X_1$ ) ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ( $X_3$ ) ตัวแปรอิสระทั้ง 2 ตัวมีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .585 และ .025 ตามลำดับ 3) รัฐควรสร้างความพึงพอใจต่อการช่วยเหลือและสามารถแสดงความคิดเห็นผ่านหลากหลายช่องทางการดำเนินธุรกิจด้วยการใส่ใจ

สิ่งแวดล้อมผ่านความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของประชาชนกลุ่มลูกค้าและให้ความร่วมมือประสานงานเครือข่ายธุรกิจกับผู้ประกอบการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์กาแฟ โดยมีการสำรวจความพึงพอใจของลูกค้าร่วมกันกับภาคีเครือข่ายและมีการประชุมคณะกรรมการประจำร้าน มาตรการบริหารจัดการต้นทุนในเรื่องมาตรการบริหารจัดการต้นทุน และควรมีการปรับปรุงแก้ไขจุดบกพร่องของธุรกิจอย่างมีคุณภาพ

**คำสำคัญ :** 1. แนวทางการพัฒนาบริหารจัดการ 2. ร้านกาแฟ 3. มาตรการช่วยเหลือของภาครัฐ 4. ผู้ประกอบการร้านกาแฟ

### ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to study government assistance measures from the impact of Kovic-19 of entrepreneurs (coffee shops) in Chaiyaphum municipality 2) to study factors influencing coffee shop management on government assistance measures of entrepreneurs (coffee shops) in Chaiyaphum municipality. Chaiyaphum Province and 3) to find ways to develop coffee shop management against government assistance measures of entrepreneurs (coffee shops) in Chaiyaphum municipality. Chaiyaphum Province It is a combination of quantitative research and qualitative research. The sample group used in the research consisted of 286 entrepreneurs (coffee shops) in Chaiyaphum municipality. Group of informants from the group of government informants a group of 10 informants from government officials and stakeholders were used to gather information for the interview. The research tools were questionnaires and interview form Statistics used in data analysis were frequency, percentage, multiple regression analysis using hierarchical variable selection methods.

The research found that: 1) Government assistance measures from the impact of Kovic-19 of entrepreneurs (coffee shops) in Chaiyaphum municipality Chaiyaphum Province, the dependent variable overall, it was found that the government's assistance measures from the impact of Kovic-19 of entrepreneurs (coffee shops) at a moderate level. In descending order as follows: Policy measures to control prices of goods and raw materials, measures for government assistance and cost management measures were at a moderate level, respectively. 2) Factors influencing the development of coffee shop management on government assistance measures of entrepreneurs (coffee shops) in Chaiyaphum municipality. Chaiyaphum Province Overall all aspects significantly include the ( $X_1$ ) product side. On the distribution channel side ( $X_3$ ) the two independent variables had predictor coefficients in raw score (b) of .585 and .025, respectively. 3) The government should create satisfaction in helping and be able to express opinions through various channels in conducting business with care for the

environment through opinions, participation of the people, customer groups and cooperation in coordinating business networks with entrepreneurs concerning coffee products There is a survey of customer satisfaction together with network partners and a meeting of the store committee. Cost management measures on cost management measures. And there should be improvements to fix the flaws of the business with quality.

**Keywords :** 1. Guidelines for development management 2. Coffee shops 3. Government assistance measures 4. Coffee shop operators

### 1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ปัจจุบันการแพร่ระบาดของโควิด - 19 ส่งผลให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจและรายได้ของภาคธุรกิจไทยหยุดชะงัก และได้ส่งผลให้การฟื้นตัวทางเศรษฐกิจของประเทศยังคงชะลอตัวอย่างต่อเนื่อง ถึงแม้ว่าโดยภาพรวมประเทศจะมีสัดส่วนในการฉีดวัคซีนให้แก่ประชาชนในประเทศสูงขึ้นแล้วก็ตาม ความรุนแรงของผลกระทบทางเศรษฐกิจส่วนใหญ่จะขึ้นอยู่กับสองปัจจัย ได้แก่ ระยะเวลาของการจำกัดการเคลื่อนย้ายของผู้คน และกิจกรรมทางเศรษฐกิจในประเทศและประสิทธิภาพของการตอบสนองทางการเงินในช่วงวิกฤตการณ์ โดยการให้ความสำคัญกับการใช้จ่ายด้านสุขภาพเพื่อควบคุมการแพร่กระจายของโรค และการสนับสนุนรายได้แก่ครัวเรือนที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดจากการระบาดใหญ่จะช่วยลดโอกาสที่เศรษฐกิจจะถดถอยลงได้ ในด้านกลุ่มสินค้า การผลิต และการส่งออก สินค้าบริการ และการท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีการหดตัวลง ทำให้มีการคาดการณ์ว่าอาจจะส่งผลกระทบต่อการส่งออกของประเทศ (แก้วยาศรี กายสิทธิ์ และบุญมา สุนทรวีรัตน์, 2564)

ผลกระทบจากมาตรการต่าง ๆ ที่ภาครัฐที่ออกมาไม่ว่าจะเป็นมาตรการ หรือการหยุดชะงักลง แม้ว่าจะมีการใช้จ่ายภาครัฐผ่านมาตรการเยียวยาเพื่อประคับประคองเศรษฐกิจก็ตาม ซึ่งการระบาดของโรคโควิด - 19 กระทบต่อการจ้างงานแรงงานใน 9 สาขาการผลิต ครอบคลุมแรงงานมากกว่า 8 ล้านคน ซึ่งยังไม่รวมผลกระทบแรงงานในภาคเกษตรอีกหลายล้านคน โดยแรงงานในภาคการท่องเที่ยวและภาคบริการที่เกี่ยวข้อง เช่น การค้าภัตตาคารและโรงแรม ค่อนข้างได้รับผลกระทบที่รุนแรง โดยแรงงานส่วนใหญ่อยู่ปัดเมือง มาตรการเว้นระยะห่างทางสังคม การจำกัดเวลาปิด - เปิด และนั่งในร้านอาหารส่งผลให้ธุรกิจหลายประเภทต้องนอนกระบบ นอกจากนี้จากรายงานการสำรวจผลกระทบจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด - 19 พบว่าได้รับผลกระทบด้านอาชีพและการจ้างงาน อีกทั้งผู้ประกอบการรายเล็กได้รับผลกระทบโดยยอดขายลดน้อยลงร้อยละ 21.8 และร้อยละ 12.6 ต้องปิดกิจการอย่างไม่มีกำหนด (พัชรี หล้าแหล่ง, 2555) จึงทำให้ภาครัฐมีมาตรการช่วยเหลือในมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐจากผลกระทบโควิด-19 ของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการในปัจจุบันส่วนใหญ่ยังขาดมาตรการความช่วยเหลือในด้านต่างๆ จากหน่วยงานหรือกระทรวงที่เกี่ยวข้อง มาตรการความช่วยเหลือจากภาครัฐ มาตรการนโยบายดูแลควบคุม ราคาสินค้าและวัตถุดิบ มาตรการบริหารจัดการต้นทุน ด้านผลิตภัณฑ์ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคคลหรือพนักงาน และด้านเงินทุน และจะ

เห็นว่าธุรกิจร้านกาแฟเป็นธุรกิจที่มีอัตราการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและมักมีอยู่โดยทั่วไปตามย่านเศรษฐกิจต่าง ๆ ซึ่งการเพิ่มขึ้นของจำนวนร้านกาแฟอย่างรวดเร็วนี้เป็นผลมาจากพฤติกรรมผู้บริโภคกาแฟของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่เพิ่มขึ้น และเพื่อเป็นการตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ตามมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐจากผลกระทบโควิด-19 ของผู้ประกอบการที่แสดงออกถึงค่านิยม จึงเป็นกระบวนการที่สำคัญของภาครัฐและภาคีเครือข่ายจะต้องเข้ามามีบทบาทช่วยเหลือผู้ประกอบการอย่างเร่งด่วน (กานดา เสือ จำศีล, 2000)

เขตเทศบาลเมืองจังหวัดชัยภูมิมีผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จำนวน 1,027 คน ได้รับผลกระทบจากปัญหาของการแพร่ระบาดของโรคโควิด - 19 ทั้งในด้านคมนาคม ด้านเศรษฐกิจ การค้าขาย การดำรงชีวิตในสังคมจึงเกิดปัญหาอย่างมาก โดยเฉพาะการที่ต้องทำงานหาเลี้ยงชีพเป็นวัน ๆ ซึ่งจะต้องตักงาน สูญเสียรายได้ซ้ำร้ายยังไม่สามารถเข้าถึงบริการเท่าที่ควรมากนักจึงทำให้เกิดปัญหาอย่างมาก ซึ่งสิ่งเหล่านี้จึงจำเป็นต้องมีมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐจากผลกระทบโควิด-19 ของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ จึงได้ศึกษาหาแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิเพื่อใช้ข้อมูลเป็นแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐ ประเด็นดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยจึงศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐจากผลกระทบโควิด-19 ของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิและแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ต่อไป

## 2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษามาตรการช่วยเหลือของภาครัฐจากผลกระทบโควิด-19 ของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ
- 2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ
- 2.3 เพื่อหาแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

## 3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

- 3.1 ได้ทราบมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐจากผลกระทบโควิด-19 ของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ
- 3.2 ได้ทราบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

3.3 ได้ทราบแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

#### 4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ได้แก่ ผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขต เทศบาลเมืองชัยภูมิ จำนวน 1,027 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จำนวน 1,027 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เป็นการสุ่มตัวอย่างจากประชากรที่มีจำนวนมาก มีความแตกต่างกันระหว่างหน่วยสุ่มที่สามารถจำแนกออกเป็นชั้นภูมิเพื่อให้ข้อมูลที่ได้มีความครบถ้วน ครอบคลุม และคำนวณหาจำนวนตัวอย่างตามสูตร ทาโร ยามาเน่ ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมือง ชัยภูมิจำนวน 286 คน ผู้วิจัยใช้การสุ่มที่อาศัยความน่าจะเป็น โดยใช้เทคนิคการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ ตามสัดส่วน เพื่อกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ ให้มีความเหมาะสมตามจำนวนของสัดส่วนประชากรในการหาสัดส่วนที่เหมาะสม ประชากรกลุ่มเป้าหมายผู้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพ เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก คือ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในแนว ทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง พิจารณาคัดเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่สามารถให้ข้อมูลองค์ความรู้ ความเป็นมา สภาพปัจจุบันและแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ โดยแยกเป็น 1 กลุ่ม ๆ 10 คน เป็นจำนวน 10 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดยการศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้ครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์ในการศึกษาตามกรอบแนวคิดของตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ของแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐจากผลกระทบโควิด-19 ของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการร้านกาแฟที่เหมาะสมต่อ มาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ คือ แบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นโดยการศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่ม ตัวอย่าง ซึ่งได้ครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์ในการศึกษาตามกรอบแนวคิดของตัวแปรตามของแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ แบ่งออกเป็น 1 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของ ภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ใน

เขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ เป็นคำถามประเภทสัมภาษณ์เชิงลึกในภาคสนาม การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยขอความอนุเคราะห์ในการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ หลังจากนั้นรวบรวมแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยประสานงานเพื่อขออนุญาตกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทาง โทรศัพท์ แล้วเดินทางไปตามวันเวลาที่นัดหมาย ก่อนการสัมภาษณ์ผู้วิจัยแนะนำตนเอง สร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้วิจัยกับผู้ถูกสัมภาษณ์ แจ้งวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ แล้วดำเนินการสัมภาษณ์พูดคุยอย่างเป็นกันเองตามแนวทางการสัมภาษณ์ที่วางไว้ โดยเปิดโอกาสให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ได้แสดงทัศนะของตนเองอย่างเต็มที่ โดยแยกเป็น 1 กลุ่ม เป็นจำนวน 10 คน เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลและข้อเท็จจริง ที่จะนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ในลำดับต่อไป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ในการวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ ข้อมูล ดังนี้ 1. การวิเคราะห์ข้อมูลวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 การพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ โดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ และร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบการอภิปรายผล 2. การวิเคราะห์ข้อมูลวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ นำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย ใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณโดยใช้วิธีการคัดเลือกตัวแปรแบบเป็นลำดับขั้น ประกอบการอภิปรายผล 3. การวิเคราะห์ข้อมูลวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 แนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อ มาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาโดยคัดเลือกและจำแนกข้อมูล จัดระเบียบข้อมูลให้เป็นระบบ จัดทำบรรณานุกรณข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำข้อมูลไปเขียนเป็นรายงานตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ 1) ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือ ของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาโดยคัดเลือกและจำแนกข้อมูล จัดระเบียบข้อมูลให้เป็นระบบ จัดทำบรรณานุกรณข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำข้อมูลไปเขียนเป็น รายงานตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย 2)การวิเคราะห์ เอกสาร หนังสือ ตำรา โดยการทบทวนแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญมาเป็นกรอบแนวคิด ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยใช้การสรุปความ การตีความและนำเสนอข้อมูลโดยการพรรณนาวิเคราะห์

## 5. ผลการวิจัย

5.1 ผลการศึกษามาตรการช่วยเหลือของภาครัฐจากผลกระทบโควิด-19 ของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ พบว่า มาตรการช่วยเหลือของภาครัฐจาก

ผลกระทบโควิด-19 ของผู้ประกอบการ (ร้านค้าแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ตัวแปรตามโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ( $\bar{X}=3.05$  S.D.=.28) โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านมาตรการนโยบายดูแลควบคุมราคาสินค้าและ วัตถุดิบ อยู่ในระดับปานกลาง ( $\bar{X}=3.06$  S.D.=.32) ด้านมาตรการความช่วยเหลือจากภาครัฐ อยู่ในระดับปานกลาง ( $\bar{X}=3.04$  S.D.=.36) และด้านมาตรการบริหารจัดการต้นทุน อยู่ในระดับปานกลาง ( $\bar{X}=3.03$  S.D.=.34) ตามลำดับ

5.2 ผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาบริหารจัดการร้านค้าแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านค้าแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ โดยรวมทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ( $X_1$ ) ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ( $X_3$ ) ตัวแปรอิสระทั้ง 2 ตัวมีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .585 และ .025 ตามลำดับ

5.3 แนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านค้าแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านค้าแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ พบว่า รัฐควรสร้างความพึงพอใจต่อการช่วยเหลือและสามารถแสดงความคิดเห็นผ่านหลากหลายช่องทางในการดำเนินธุรกิจด้วยการใส่ใจสิ่งแวดล้อมผ่านความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของประชาชนกลุ่มลูกค้าและให้ความร่วมมือประสานงานเครือข่ายธุรกิจกับผู้ประกอบการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์กาแฟ โดยมีการสำรวจความพึงพอใจของลูกค้าร่วมกันกับภาคีเครือข่ายและมีการประชุมคณะกรรมการประจำร้าน มาตรการบริหารจัดการต้นทุนในเรื่องมาตรการบริหารจัดการต้นทุน และควรมีการปรับปรุงแก้ไขจุดบกพร่องของธุรกิจอย่างมีคุณภาพ

## 6. อภิปรายผลการวิจัย

6.1 จากผลการศึกษามาตรการช่วยเหลือของภาครัฐจากผลกระทบโควิด-19 ของผู้ประกอบการ (ร้านค้าแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ พบว่าตัวแปรตามโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านมาตรการนโยบายดูแลควบคุมราคาสินค้าและ วัตถุดิบ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านมาตรการความช่วยเหลือจากภาครัฐ อยู่ในระดับปานกลาง และด้านมาตรการบริหารจัดการต้นทุน อยู่ในระดับปานกลางตามลำดับ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลธร อิทธิมนต์ชัย (2563) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาระบบการบริหารจัดการร้านค้าแฟของวิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า ซึ่งผลจากการประเมินความพึงพอใจในการใช้งานระบบบริหารจัดการร้านค้าแฟของวิทยาลัย อาชีวศึกษาชลบุรีโดยผู้ใช้งานระบบจำนวน 20 คน สามารถสรุปได้ว่า ผู้ใช้งานระบบบริหารจัดการร้านค้าแฟของวิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรีมีความความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากและสามารถใช้งานระบบได้จริง

6.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาบริหารจัดการร้านค้าแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของ ผู้ประกอบการ (ร้านค้าแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิโดยรวมทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ตัวแปรอิสระทั้ง 2 ตัวมีค่าสัมประสิทธิ์ของตัว พยากรณ์ในคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .585 และ .025 ตามลำดับ ทั้งนี้ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาบริหารจัดการร้านค้าแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ ด้านผลิตภัณฑ์และด้านช่องทางการจัดจำหน่าย อาจจะมีอิทธิพลต่อการพัฒนาบริหารจัดการร้าน

กาแฟในด้านผลิตภัณฑ์และช่องทางการจัดจำหน่ายอย่างชัดเจน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศศิ กาญจน์ ชีระนาวัน (2565) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาความเป็นไปได้ของการประกอบธุรกิจกาแฟและการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของบุคลิกภาพตราสินค้าและการรับรู้คุณค่าของธุรกิจกาแฟท้องถิ่นขนาดเล็กในเขตภาคตะวันออก จากผลการวิจัยที่ได้กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าการประกอบธุรกิจกาแฟท้องถิ่นขนาดเล็กในเขตภาคตะวันออกมีความเป็นไปได้ในการดำเนินธุรกิจ เนื่องจากใช้เงินลงทุน 236,000 บาท มูลค่าปัจจุบันสุทธิ 2,753,235.20 บาท อัตราผลตอบแทนภายในร้อยละ 111 ระยะเวลาคืนทุน 1 ปี 2 เดือน หมายความว่า เป็นธุรกิจที่ได้ผลตอบแทนคุ้มค่ากับการลงทุนและมีความเป็นไปได้ทางด้านการเงิน และปัจจัยด้านบุคลิกภาพตราสินค้ามีอิทธิพลทางบวกต่อการรับรู้คุณค่าของผู้บริโภค โดยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุจากค่าสัมประสิทธิ์(B) ของบุคลิกภาพตราสินค้าด้านความจริงใจ ด้านความตื่นเต้น ด้านความสามารถและด้านความซับซ้อน มีความสัมพันธ์กับการรับรู้คุณค่าของผู้บริโภคในทิศทางเดียวกัน นอกจากนี้เมื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระโดยใช้ค่าความคลาดเคลื่อนยินยอมและองค์ประกอบการขยายความแปรปรวน พบว่า ผลการวิเคราะห์ของตัวแปรอิสระทุก ๆ ตัวแปรมีค่าอยู่ระหว่าง 1.34 – 2.80 ซึ่งมีค่าต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 5.00 ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าตัวแปรอิสระทุกตัวไม่มีระดับความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

6.3 แนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ รัฐควรสร้างความพึงพอใจต่อการช่วยเหลือและสามารถแสดงความคิดเห็นผ่านหลากหลายช่องทางในการดำเนินธุรกิจด้วยการใส่ใจสิ่งแวดล้อมผ่านความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของประชาชนกลุ่มลูกค้าและให้ความร่วมมือประสานงานเครือข่ายธุรกิจกับผู้ประกอบการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์กาแฟ โดยมีการสำรวจความพึงพอใจของลูกค้าร่วมกันกับภาคีเครือข่ายและมีการประชุมคณะกรรมการประจำร้าน มาตรการบริหารจัดการต้นทุนในเรื่องมาตรการบริหารจัดการต้นทุน และควรมีการปรับปรุงแก้ไขจุดบกพร่องของธุรกิจอย่างมีคุณภาพ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณปภัช ชัยเมือง และคณะ (2565) ได้ศึกษาเรื่อง ระบบบริหารจัดการร้านคาเฟ่บ้านปากดง กรณีศึกษาร้านคาเฟ่บ้านปากดง พบว่า ร้านปากดงคาเฟ่ อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี ซึ่งรูปแบบร้านจะดำเนินการเกี่ยวกับการขายเครื่องดื่มประเภทกาแฟ ชา นม โกโก้ โขด โดยร้านจะส่งซื้อวัตถุดิบ เช่น น้ำตาล น้ำผึ้ง ซ็อกโกแลต น้ำแข็ง เพื่อมาทำเครื่องดื่มขายให้กับลูกค้า โดยใช้วิธีจดบันทึกออเดอร์ของลูกค้า รายจ่าย การส่ง ลงในสมุดบันทึก ทำให้ค้นหาข้อมูลได้ยาก ข้อมูลกระจัดกระจาย ข้อมูลสูญหาย และเกิดการซ้ำซ้อนของข้อมูล จากกระบวนการดำเนินการดังกล่าวทำให้เกิดปัญหาหลายด้าน จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญของปัญหาที่เกิดขึ้นในกระบวนการดำเนินงานภายในร้าน จึงมีแนวคิดที่จะพัฒนาระบบการจัดการร้านเครื่องดื่ม กรณีศึกษาร้านปากดงคาเฟ่ เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวและช่วยให้การดำเนินงานภายในร้านมีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงนำเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาระบบร้านร้านปากดงคาเฟ่ โดยได้เลือกโปรแกรมที่นำมาใช้คือ Microsoft Access 2019 ใช้เป็นฐานข้อมูล Microsoft Visual Studio 2019 เขียนโปรแกรม Diagrams.net ในการออกแบบ Context Diagram , Data Flow Diagram ของระบบมาดำเนินการออกแบบระบบงานใหม่ ออกแบบส่วนติดต่อกับผู้ใช้งาน ออกแบบโครงสร้างของระบบจัดการข้อมูลพื้นฐาน การส่งสินค้า การรับเข้าสินค้า การปรับปรุงวัตถุดิบ การขายเครื่องดื่ม

ข้อมูลรายจ่าย การออกรายงาน โดยได้กำหนดในเรื่องความปลอดภัย กระบวนการทำงาน เพิ่ม งบประมาณ ค่าใช้จ่าย คำนวณตามเงื่อนไข

## 7. องค์ความรู้ใหม่

มาตรการช่วยเหลือของภาครัฐจากผลกระทบโดยเกิดมาตรการนโยบายดูแลควบคุมราคาสินค้าและวัตถุดิบ มาตรการความช่วยเหลือจากภาครัฐและด้านมาตรการบริหารจัดการต้นทุน ทั้งปัจจัยที่มีอิทธิพลไม่ว่าจะเป็นด้านผลิตภัณฑ์ ด้านช่องทางการจัดจำหน่ายรัฐควรสร้างความพึงพอใจต่อการช่วยเหลือและสามารถแสดงความคิดเห็นผ่านหลากหลายช่องทางในการดำเนินธุรกิจด้วยการใส่ใจสิ่งแวดล้อมผ่านความคิดเห็นการมีส่วนร่วมของประชาชนกลุ่มลูกค้าและให้ความร่วมมือประสานงานเครือข่ายธุรกิจกับผู้ประกอบการเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์กาแฟ

## 8. ข้อเสนอแนะ

### 8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

8.1.1 ให้หน่วยงานภาครัฐและภาคีเครือข่ายควรจัดทำแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) โดยเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ควรที่จะต้องยึดหลักการให้ความรู้ความเข้าใจในแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ให้มีประสิทธิภาพ

8.1.2 ควรสร้างความร่วมมือประสานงานกับทุก ๆ ฝ่าย โดยมีการยึดถือหลักการมีส่วนร่วมและประโยชน์ส่วนรวมในแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) อย่างมีประสิทธิภาพ

8.1.3 หน่วยงานภาครัฐและหน่วยงานท้องถิ่นควรมีการกำหนดนโยบายและมีแบบแผนในแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) อย่างชัดเจน

### 8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

8.2.1 รมรณรงค์ให้ผู้ประกอบการที่มีส่วนเกี่ยวข้องนำนโยบายแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ไปปฏิบัติภายในการค้าขายอย่างจริงจัง

8.2.2 ผู้นำชุมชนและผู้เจ้าหน้าที่ควรกำหนดแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) โดยมีแบบแผนอย่างชัดเจน

8.2.3 ควรให้บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่แต่ละฝ่ายในจังหวัดเข้ามามีส่วนร่วมในแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) อย่างมีประสิทธิภาพ

8.2.4 ควรให้หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ในจังหวัดลงมือปฏิบัติหน้าที่อย่างไม่เต็มความสามารถในการนำแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐ

### 8.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

8.3.1 ควรศึกษาปัจจัยเชิงลึกโดยการลงสัมภาษณ์สนทนากลุ่ม ถึงกระบวนการ รูปแบบวิธีการดำเนินงานในการนำแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐ ของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) โดยเจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องนำไปปรับใช้อย่างเป็นรูปธรรม

8.3.2 ในส่วนของการวิจัยครั้งต่อไป หลังจากที่ได้มีการดำเนินการแก้ไขตามข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ควรจะเพิ่มจำนวนของกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมมากขึ้นทั้งด้านขนาด พื้นที่ทำการวิจัย ประชากรกลุ่มตัวอย่าง ประชากรกลุ่มเป้าหมาย เพื่อนำมาวิเคราะห์หามาตรการประยุกต์ใช้อย่างมีประสิทธิภาพและครอบคลุม เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้ประกอบการอย่างจริงจัง

## 9. เอกสารอ้างอิง

- แก้วยาศรี ภายสิทธิ์ และสุนทราวิรัตน์ บุญมา. (2564). แนวทางการดำเนินงานและผลกระทบจากโรคติดเชื้อโคโรนาไวรัส (โควิด-19) จังหวัดเลย. วารสารวิชาการสาธารณสุขชุมชน. 7(1). 16–34.
- กานดา เสือจำศีล. (2555). พฤติกรรมการเข้าใช้บริการร้านกาแฟสดสตาร์บัคส์ของผู้บริโภคในจังหวัดปทุมธานี. สืบค้นเมื่อ 10 ธันวาคม 2565. จาก <http://www.repository.rmutt.ac.th/>
- ชลธร อธิมนต์ชัย. (2563). การพัฒนาระบบการบริหารจัดการร้านกาแฟของวิทยาลัยอาชีวศึกษาชลบุรี. วารสารนวัตกรรมการบริหารและการจัดการ. 8(3). 24-32.
- ณปภัช ชัยเมือง และคณะ. (2565). ระบบบริหารจัดการร้านกาแฟบ้านปากดง กรณีศึกษาร้านกาแฟบ้านปากดง. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ. คณะวิทยาการจัดการ : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- พัชรีย์ หล้าแหล่ง. (2556). การศึกษาคุณภาพชีวิตและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของเกษตรกรชาวสวนปาล์มน้ำมันในพื้นที่ภาคใต้. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
- ศศิภาณูจน์ อีระนาวัน. (2565). การศึกษาความเป็นไปได้ของการประกอบธุรกิจกาแฟและการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของบุคลิกภาพตราสินค้าและการรับรู้คุณค่าของธุรกิจกาแฟท้องถิ่นขนาดเล็กในเขตภาคตะวันออก. ชลบุรี : คณะการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา.

## 10. คำขอบคุณ

งานวิจัยเรื่อง “แนวทางการพัฒนาบริหารจัดการร้านกาแฟต่อมาตรการช่วยเหลือของภาครัฐของผู้ประกอบการ (ร้านกาแฟ) ในเขตเทศบาลเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ” สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีเนื่องจากผู้วิจัยได้รับความกรุณาจากที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ ผศ.ดร.สมพงษ์ สุวรรณภุมมา และ ผศ. ว่าที่ร้อยเอก ดร.ณัฐดนัย แก้วโพนงาม ที่ได้แนะนำและให้ความช่วยเหลือและให้คำปรึกษา และให้คำแนะนำแนวทางที่ถูกต้องอย่างยิ่ง โดยเฉพาะกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการทำวิจัยและบุคลากรใน

หน่วยงานต่าง ๆ ที่ได้กรุณาให้ข้อมูลคำปรึกษา แนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ของปัญหาเพื่อให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ ซึ่งผู้ศึกษารู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและการเสียสละเวลาของท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้